

ת"פ 21677/08/22 - מדינת ישראל נגד אוסאמא אבו עמאר, צלח אבו עמאר, אברהם אבו עמאר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 21677-08-22 מדינת ישראל נ' אבו עמאר ואח'

לפני
בעניין: כבוד השופטת מרב גרינברג
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. אוסאמא אבו עמאר
2. צלח אבו עמאר
3. אברהם אבו עמאר
ע"י ב"כ עוה"ד ביטון-הראל
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד שוקרי אבו טביק וחי אוזן

גזר דין

- שלושת הנאשמים, קרובי משפחה, הורשעו במסגרת הסדר דינוי בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות **קשירת קשר לפשע** לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), הנאשמים 1 ו-2 הורשעו בעבירת **שוד בחבורה** לפי סעיף 402(א) לחוק, הנאשם 3 הורשע בעבירת **סיוע לשוד בחבורה** לפי סעיף 402(א) יחד עם סעיף 31 לחוק.
- כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן קשרו הנאשמים קשר לבצע שוד. במסגרת הקשר, הם או מי מטעמם פרסם ברשת החברתית 'פייסבוק' פרסום בו הוצעו למכירה כספים מסוג דולר בחצי מחיר, תוך שביקשו תמורתם שער של פחות משקל וחצי לדולר אחד. המתלונן קרא את הפרסום וביקש לרכוש את הכסף המוצע. הנאשמים או מי מטעמם סיכמו עם המתלונן שימכרו לו סכום של 5,000 דולר תמורת 7,000 ₪, וקבעו להיפגש ברמלה להחלפת הכספים. ביום 29.7.22 בשעה 22:00 הגיע המתלונן למקום המפגש יחד עם בן דודו. בשעה 22:40, הגיעו הנאשמים למקום המפגש ברכב אחד. נאשם 1 ישב במושב הנהג, נאשם 2 במושב הנוסע לצדו ונאשם 3 מאחור. המתלונן ניגש אל רכב הנאשמים בעודו נושא על גופו 3,000 ₪, ונעמד ליד חלון הנוסע שליד הנהג. נאשם 2 שאל האם הביא את כל הכסף, המתלונן ענה שהביא מחצית וביקש לראות את כספי הדולר. נאשם 2 אמר למתלונן שעליו להביא את כל הכסף, המתלונן חזר אל רכבו והביא סכום כסף נוסף. הנאשם 2 ביקש את הכסף לצורך ספירתו, אז מסר המתלונן לנאשם 2 5,000 ₪. משהחזיק נאשם 2 את הכסף בידו, שלף נאשם 1 מהרכב אקדח אוויר "אירסופט" בצבע שחור שהוטמן ברכב מבעוד מועד (להלן: "אקדח אוויר"), כיוון אותו לכיוון המתלונן ודרך אותו. המתלונן נסוג לאחור והנאשמים עצבו את המקום כשהכסף בידם.
- ביום 13.2.23 הציגו הצדדים הסדר דינוי, לפיו הנאשמים הורשעו במיוחס להם והופנו לתסקיר מפאת גילם,

עמוד 1

ללא הסכמות לעונש, פרט לפיצוי מוסכם למתלונן בסך של 15,000 ₪.

תסקירי שירות המבחן

4. **נאשם 1** - בן 19, ללא עבר פלילי, מתגורר בבית הוריו ברמלה. טרם מעצרו עבד כנהג מחפרון בעסק בנייה השייך לאחיו ומאז שחרורו ממעצר לא עובד ומתקיים מקצבת אבטלה. הנאשם 2 הוא בן דודו ונאשם 3 הוא אחיו הגדול. **באשר לביצוע העבירות**, קיבל אחריות למעשיו אך תיאר אותם בצורה שטחית ומצומצמת, לדבריו ביקש להרוויח כסף קל ולא היה מעוניין להעמיק במניע לעבירה ולהתייחס לקשרים השוליים שמנהל.

שירות המבחן התרשם שהנאשם מתנהל בהתאם לקודים עברייניים, וכי רב הנסתר על הגלוי באשר לעולמו הפנימי, ערכיו והתנהלותו. הנאשם לא גילה אמפתיה כלפי המתלונן ולא מוטרד מהתנהלותו העבריינית, חסר מוטיבציה לטיפול. הוערך כי מוקד הבעייתיות במצבו הוא התנהלות עבריינית ולא דפוסים אלימים, רמת הסיכון הנשקפת ממנו הוערכה כבינונית. שירות המבחן סבור כי יש לגזור עליו ענישה מוחשית ומציבת גבול.

נאשם 2 - בן 20, ללא עבר פלילי, מתגורר בבית הוריו ברמלה. הנאשם עובד מזה שלושה חודשים כנהג בעסק חקלאי השייך לאחיו. טרם מעצרו עבד כחצי שנה כשומר בחברת אבטחה.

באשר לביצוע העבירות, שיתף כי נחשף לסרטון ברשת החברתית "טיק טוק" שבעקבותיו תכנן את העבירה. לדבריו, לא ידע על כוונת נאשם 1 לשלוף את האקדח וסיפר שלא תכנן לנקוט באלימות לצורך השגת מטרתו. הוא התקשה להתייחס למניעים למעשיו, הכחיש מניעים כלכליים או רצון ברווח קל וטען שמעשיו נבעו מצורך בריגוש וסקרנות. הנאשם גילה אדישות כלפי המתלונן והנזק שנגרם לו והתמקד במחירים האישיים שמשלם. הוא שלל נזקקות טיפולית וחסר מוטיבציה לטיפול. שירות המבחן התרשם שהנאשם מאופיין בדפוסים שוליים ומרמתיים, ממוקד בצרכיו ללא בחינת הסיכון במעשיו, השלכות התנהגותו והמחירים שעלול לשלם. עוד הוערך כי מחזיק בעמדות מקלות ביחס לעבירה ומתקשה להבין את הנזק שגרם. התייחסותו לעבירות מאופיינת בדפוסי הסתרה וצמצום, על רקע זה הוערכה רמת סיכון בינונית. גם בענייניו סבור שירות המבחן כי יש לגזור עליו ענישה מוחשית ומציבת גבול.

נאשם 3 - בן 21, ללא עבר פלילי, מתגורר בבית הוריו ברמלה ועובד מזה שלושה חודשים כמוכר בסוכנות רכב. החל לעבוד בגיל 16, תחילה במכון לשטיפת רכבים לסייע לפרנסת הבית, עם סיום לימודיו פתח עסק לשטיפת רכבים שנסגר לאחר מספר חודשים בעקבות קשיי ניהול.

באשר לביצוע העבירות, סיפר שבן דודו הציע לו לקחת אותו ואת אחיו לביתו, בזמן הנסיעה ביקש מהם להצטרף אליו לגבות חוב מאדם שחייב לו כסף. הנאשם מסר שהבין שבן דודו מתכוון לקחת כסף מהמתלונן תוך הפעלת כוח ותיאר שהביע דאגה למראה האקדח אך הוסבר לו על ידי שני הנאשמים האחרים שזהו אקדח צעצוע. הדגיש שבזמן ביצוע העבירה ישב במושב האחורי ולא פעל בשום צורה. הנאשם מבין שהמעשה שהשתתף בו אסור, לדבריו חש צורך לרצות את שותפיו והסביר שאם היה מסרב להם היה נתפס כ"לא גברי". שירות המבחן התרשם כי הוא מצמצם מחומרת מעשיו ומרוכז במחירים שמשלם, וכי תופס את חלקו בעבירות כפאסיבי ומצומצם. הוערך כי קשריו

לגורמים עברייניים הובילו לפיתוח דפוסים שוליים, עוד עלה רושם כי מתקשה לראות את הפגיעה בקורבן, מתקשה לראות את הפסול במעשיו ותולה את ביצוע העבירות בגורמים חיצוניים. בצד זאת הוערכה רמת סיכון נמוכה.

טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה, עו"ד נבולסי, עמדה בטיעוניה על חומרת מעשיהם של הנאשמים שתוכננו בקפידה ובוצעו בתחום רב תוך חלוקה ברורה לתפקידים. עוד עמדה על הפגיעה בערכים המוגנים שהם שלומו, ביטחונו, חירותו ושלמות גופו של נפגע העבירה, ועל מידת האלימות שהופעלה אשר כללה שימוש באקדח אוויר, על הפחד שאחז במתלונן למראהו, ועל בחירת הנאשמים לשלוף את האקדח למרות שלא היה נחוץ להשלמת ביצוע העבירה אלא במטרה להטיל אימה על המתלונן. בנסיבות אלו עתרה בעניין נאשמים 1-2 למתחם הנע בין 30-60 חודשי מאסר, ובעניין נאשם 3 מתחם הנע בין 15-36 חודשים. באשר לנסיבות הנאשמים ציינה את הודאתם, חסכון בעדות המתלונן ובזמן שיפוטי, ובצד זאת הפנתה לתסקיריהם מהם עולה כי הודאתם שטחית וכי נשקף מהם סיכון. אשר על כן סבורה שיש למקם את עונשם בשליש התחתון של מתחם הענישה.

6. ב"כ הנאשמים, עוה"ד אוזן ואבו טביק, עתרו לרמת ענישה מתונה יותר, לשיטתם, יש ליתן ביטוי לתיקון המשמעותי בכתב האישום, לגילם הצעיר, להיעדר התחכום ולחובבנות בה בוצעה העבירה ולכך שמדובר בנאשמים נעדרי דפוסים עברייניים מושרשים. עוד הדגישו את חלקו הפאסיבי של הנאשם 3 במעשים. בנסיבות האמורות עתרו בעניינם של נאשמים 1-2 למתחם הנע בין 10-20 חודשים, ולמחציתו לנאשם 3. בהתחשב בתקופת מעצרם, כארבעה חודשים, ביקשו להסתפק בעניין נאשמים 1-2 בעבודות שירות לתקופה מירבית, ובאשר לנאשם 3 בעבודות שירות לתקופה קצרה.

הצדדים הציגו פסיקה התומכת בעתירתם העונשית.

7. **הנאשמים בדברם האחרון** הצרו על מעשיהם וביקשו הזדמנות לתקן דרכיהם.

דיון והכרעה

8. **הנאשמים ביצעו עבירת שוד חמורה באמצעות אקדח דמה כלפי קורבן תמים לאחר שפיתו אותו להיענות לעסקה פיקטיבית, אותה פרסמו ברשת חברתית.**

9. בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על חומרתה של עבירת השוד בהיותה עבירת אלימות קשה, הטומנת בחובה פוטנציאל פגיעה קשה בשלום, ביטחונו וקניינו של הקורבן. נקבע, כי המבקש להשיג רווח 'קל' בדרך עבריינית בכוח הזרוע תוך פגיעה בקורבנות תמימים, ייענש בחומרה תוך ביכור עקרונות הגמול וההרתעה, וביתר שאת, עת השוד בוצע לאחר תכנון והכנה מוקדמים (ע"פ 606/13 **חכמון נ' מדינת ישראל**, פסקה 7 (11.12.2013); ע"פ 1326/14 **מחאג'ינה נ' מדינת ישראל**, פסקה ז (2.6.2014); ע"פ 3470/11 **בוזגלו נ' מדינת ישראל**, פסקה 4 (28.11.2011); ע"פ 5265/12 **עמור נ' מדינת ישראל**, פסקה 12 (27.12.2012);

ע"פ 4012/13 אורי זיני ואח' נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (12.2.2014).

10. חומרתי של עבירת השוד תלויה בנסיבותיה, "קיימת קשת רחבה של מעשי שוד אפשריים הנבדלים זה מזה בנסיבותיהם ובמדרג חומרתם. מידת הפגיעה בערכים החברתיים, וכך גם מדיניות הענישה הנוהגת, תלויים, אפוא, בנסיבותיו הקונקרטיים של מעשה השוד וחומרתי" (ע"פ 772/13 יחיא נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (29.6.2014)). מדרג החומרה נקבע בהתאם לנסיבותיו, כך בין היתר ייבחנו מידת התכנון המוקדם ופעולות ההכנה הנלוות (ע"פ 7655/12 פייסל נגד מדינת ישראל (4.4.2013)); מספר השודדים; מקום ביצוע העבירה (בית מגורים, בית עסק); שימוש בנשק קר או חם או באלימות פיזית; זהות הקורבן; טיב ושווי הרכוש שנשדד והאם מדובר בסדרת מעשי שוד או במעשה חד פעמי (ע"פ 2420/15 אבטליון נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (29.11.2015)); ע"פ 7240/13 סבהט נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (18.5.14)).

11. בעניינינו הנאשמים הורשעו בשוד רגיל, סעיף 402(א) לחוק, אך יש ליתן משקל לנסיבות החמורות של מעשיהם הכוללים שוד בחבורה ושימוש בנשק. אשקול לחומרא את הנסיבות הבאות:

א. תכנון מקדים של העבירה - מעשה השוד תוכנן בקפידה, מי מהנאשמים או אחר מטעמם פרסם ברשת חברתית מודעה פיקטיבית למכירת כספים במחיר משתלם, התכתב עם המתלונן באינטרנט וקבע עמו מועד לביצוע העסקה. המפגש נקבע לשעת לילה, הנאשם 1 הצטייד באקדח דמה מסוג "אייר סופט", ניכר מאופן ביצוע השוד שחלוקת התפקידים בין הנאשמים, למצער נאשמים 1 ו-2, תוכננה מראש. נאשם 2 פעל ישירות מול המתלונן, תפקידו של נאשם 1 היה להטיל עליו אימה.

ב. ביצוע השוד בחבורה - הנאשמים פעלו בצוותא, גם אם אקבל את טענת נאשם 3 בתסקירו כי לא היה שותף בתכנון השוד, ברי כי תכנונו יחדיו להגיע בחבורה וביתרון מספרי מול המתלונן.

ג. איום על המתלונן באמצעות האקדח דמה - המתלונן הגיע למקום המפגש, תחנת דלק ברמלה, לצורך החלפת הכספים, יחד עם בן דודו. בשעת לילה, 22:40, הגיעו הנאשמים למקום וחנו במרחק של כ-40 מטרים מתחנת הדלק, כשברכבם מוטמן אקדח אוויר מוכן לשימוש. המתלונן ניגש לבדו לרכב הנאשמים כשהוא מחזיק בשלב זה חלק מהכסף אך נאשם 2 הורה לו להביא את כל הכסף שסוכם במטרה להגדיל את הסכום שיישדד בהתאם לתוכניתו. המתלונן שב לרכבו והביא סכום נוסף, ומסר את כולו, 5,000 ₪, לנאשם 2. בשלב זה, כשכל הכסף מוחזק ע"י נאשם 2, הנאשמים ביצעו את זממם והמתלונן מצדו לא הביע כל התנגדות, הנאשם 1, שישב מושב הנהג, שלף, ללא כל סיבה את האקדח, כיוון **ודרך אותו** לכיוון המתלונן המבועת. אני דוחה את טענת ההגנה לפיה יש להתחשב בכך שמדובר באקדח דמה. לא ניתן לצפות מהמתלונן שידע להבחין האם החפץ שמכוון לעברו הוא נשק אמיתי או חפץ הנחזה לו, ואין בנתון זה כדי להקל מחומרת נסיבות העבירה. אף הפסיקה אינה מבחינה במקרים שבהם נעשה שימוש בנשק או דמוי נשק לצרכי איום בין נשק אמיתי או 'דמה', ונקבע כי השימוש בדמוי נשק אינו מהווה נסיבה מקלה (ראו לעניין זה ע"פ 3698/20 מחאמיד נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (3.11.2020); ע"פ 9079/16 מיארה נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (9.3.2017)). הדברים נכונים בעניינינו בקל וחומר מאחר שנאשם 1 לא הסתפק רק בשליפת הנשק לעבר המתלונן אלא אף דרך

אותו.

12. **חלקם היחסי של הנאשמים** - הנאשמים כולם היו מודעים להמצאות אקדח האוויר ברכב ולאפשרות השימוש בו (מאשר זאת גם נאשם 3 בתסקירו). **חלקו של נאשם 2** מרכזי, הוא היוזם, המתכנן והמוציא לפועל, לטענתו תכנן את השוד ברוח סרטון שבו צפה ברשת "טיק טוק". הוא שניהל דו שיח ישיר עם המתלונן, הורה לו להביא את יתרת הכסף במטרה להגדיל את הרווח הכספי שלו וספר את כספי הגזל, הכל במסגרת תוכניתו לטמון למתלונן פח ולשדוד אותו. **הנאשם 1** נהג ברכב, הוא ששלף את הנשק, דרך אותו וכיוון אותו לעבר המתלונן, מדובר במעשה מיותר, בשלב זה כל הכסף היה בידי נאשם 2, ונועד אך כדי להטיל אימה על המתלונן. בהנתי נסיבות מעשי הנאשמים 1 ו-2, מצאתי את כי פגיעתם בערך המוגן היא ברף **הבינוני-גבוה**. בהקשר לכך נתתי דעתי לכך שהשוד בוצע בחבורה לאחר תכנון ופעולות הכנה מקדימות, תוך שימוש באקדח, ובצד זאת כי לא הופעלה כלפי המתלונן אלימות פיזית. **נאשם 3** שהורשע בסיוע ישב במושב האחורי של הרכב. נראה שאכן חלקו קטן משמעותית מזה של שותפיו, הוא לא פעל ישירות מול המתלונן, לא היה לו תפקיד מוגדר בביצוע העבירה והוא אף לא השתמש בנשק דמה. נוכחותו תרמה להגדלת היתרון המספרי מול המתלונן וחיזקה את ידיהם של הנאשמים האחרים, עם זאת הנאשם לא עשה דבר כדי למנוע את המשך ביצוע העבירה ולא עזב את הרכב. למתלונן נגרמו נזק ממוני ועוגמת נפש רבה.

13. **נקודת המוצא לבחינת העונש ההולם הוא בקביעת מתחם הענישה הראוי לעבירה בנסיבותיה, ובענייננו, עבירת שוד מתוכנן תוך שימוש בנשק**. יינתן משקל לכך שמדובר בנשק דמה המפחית מפוטנציאל הנזק והסיכון הפיזי לקורבן העבירה. עיון בפסיקה הנוהגת מעלה כי מבצעיו נדונים לעונשי מאסר בפועל אף בעבירות שוד במדרג חומרה נמוך יחסית: "**מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירת שוד כוללת עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח, זאת גם במקרים בהם מדובר בעבירה חד פעמית שבוצעה באופן "ספונטאני" ואשר לא מתלווה לה פגיעה פיזית משמעותית בקרבן השוד**" (ע"פ 1222/22 מדינת ישראל נ' נאצר, פסקה 11 (23.6.22)).

בע"פ 163/23 **טקלה נ' מדינת ישראל** (15.6.23) שהוגש על ידי המאשימה, נדחה ערעור נאשם שהורשע בשתי עבירות שוד בנסיבות מחמירות - חנות נוחות באמצעות סכין. נקבע מתחם עונש כולל הנע בין 42-68 חודשי מאסר, בהתחשב בגילו הצעיר, עברו הנקי, והרקע לביצוע העבירות (שימוש בסמים וחובות כספיים), נדון למאסר בן 42 חודשים;

בע"פ 1027/23 **ששון נ' מדינת ישראל** (20.6.23), הנאשם נפגש עם המתלונן שביקש למכור שעון יוקרה וביצע שוד מתוכנן תוך שימוש בגז מדמיע. הנאשם ללא עבר, פיצה את המתלונן בסכום נכבד, שירות המבחן המליץ על ענישה בדרך של עבודות שירות, נקבע מתחם הנע בין 18-36 חודשי מאסר, נדון למאסר בן 21 חודשים, ערעורו נדחה;

בע"פ 2385/18 **אבו ג'אבר נ' מדינת ישראל** (6.9.18) המערער הורשע בשוד בחבורה יחד עם שלושה אחרים. הנאשם והאחרים שהיו בגילופין פגשו בשעת לילה במתלוננים, צעירים ששחו בנחל הירקון ללא בגדים. בסמוך לאחר

מכן, איימו הנאשם והאחרים על המתלוננים שיצאו מהרכב בו שהו, שאם לא יעשו כן יהרגו אותם, וכשהמתלוננים עשו כדבריהם, שדדו את הרכב. האלימות שהופעלה כלפיהם הייתה מינורית ולא נגרמו להם חבלות. נקבע מתחם ענישה הנע בין 2-5 שנות מאסר, נדון למאסר בן 36 חודשים, ערעורו נדחה;

בע"פ 1114/15 **גנאים נ' מדינת ישראל** (16.11.15) נדחה ערעורו של נאשם, ללא עבר פלילי, שהצטייד בכפפות ובכלי הנחזה לאקדח ויחד עם אחר שדדו חנות מכולת כשהם רעולי פנים והותיר על כנו עונש של 42 חודשי מאסר;

בע"פ 5368/14 **אברהם נ' מדינת ישראל** (08.09.14), נדחה ערעורו של נאשם שקשר קשר עם אחר והשניים שדדו תחנת דלק כשהם חבושים בקסדות מגן תוך שהנאשם איים על עובד המקום באמצעות חפץ שנחזה לאקדח והכה אותו באמצעות תיק בראשו, נגזר עליו עונש של 42 חודשי מאסר;

בע"פ 5780/13 **בן אבו נ' מדינת ישראל** (16.7.14) שהוגש על ידי המאשימה, נדון ערעור נאשם ששדד מוכר (יליד 1948) בחנות מכולת באמצעות סכין. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 3-6 שנים, בהתחשב בעברו הפלילי המכביד השית עליו מאסר בן 52 חודשים. בית המשפט העליון קיבל את הערעור, קבע כי מתחם הענישה הראוי עומד על 30-60 חודשים, והקל בעונשו כך שיעמוד על 45 חודשים;

בת"פ (מח' ב"ש) 43932-09-20 **מדינת ישראל נ' צרקסוב** (24.6.21) הורשע נאשם בעבירת שוד חנות תכשיטים תוך איום באקדח אוויר על המוכרת שהייתה לבדה בחנות. הנאשם שדד תכשיטים בשווי כולל של כ-250,000 ₪. נקבע מתחם ענישה הנע בין 3-6 שנות מאסר. בהתחשב בעברו הפלילי המכביד של הנאשם, גילו הבוגר יחסית ונסיבותיו האישיות, נדון למאסר בן 52 חודשים;

בת"פ (מח' חיפה) 65165-01-20 **מדינת ישראל נ' חמוד ואח'** (7.9.20) שהוגש על ידי המאשימה, הורשעו שני נאשמים בעבירת שוד באמצעות חפץ הנחזה להיות אקדח. נקבע מתחם ענישה הנע בין 30-60 חודשי מאסר. הנאשמים, ללא עבר, הורשעו לאחר שמיעת ראיות, נדונו למאסר בן 3 שנים. הנאשמים חזרו בהם מהערעור בעקבות המלצות בית המשפט (ע"פ 7870/20, 10.5.21);

המקרה אליו הפנתה ההגנה, ת"פ (מח' מרכז) 39244-03-20 **מדינת ישראל נ' מישון** (גזר דיני מיום 28.9.22) אכן חריג. במקרה זה עתרה המאשימה, נוכח נסיבותיו היחודיות של הנאשם, לענישה מתונה מאד בת 14 חודשים החורגת לקולא מרמת הענישה.

נאשם 3 הורשע בסיוע לשוד, עם זאת גם במקרים דומים לאלו נגזרו על נאשמים עונשי מאסר הקרובים למחצית מתחם השוד ולא מאסר בדרך של עבודות שירות (ראו ע"פ 3784/23 **חאלד שמא נ' מדינת ישראל** (22.6.23); בע"פ 5209/17 **אבו נסרה נ' מדינת ישראל** (25.1.18); ע"פ 8357/17 **ביטון נ' מדינת ישראל** (5.3.18).

לאחר ששקלתי אתנסיבות המעשה ומדיניות הענישה הנוהגת, **אני קובעת לנאשמים 1 ו-2 מתחם הנע בין 22-45 חודשי מאסר. באשר לנאשם 3, אני קובעת מתחם הנע בין 11-26 חודשים.**

גזירת העונש המתאים לנאשמים

14. הנאשמים כולם צעירים נעדרי עבר פלילי, בני משפחה, הנאשמים 1 ו-3 אחים, הנאשם 2 בן דודם, היו עצורים 3.5 חודשים, אז הועברו לאיזוק. תסקיריהם של השלושה אינם טובים ומלמדים כי מצמצמים מחומרת העבירה, מתקשים להכיר בפגיעה במתלונן ומרוכזים במחירים האישיים הנלווים להליך המשפטי. הנאשמים נעדרי מוטיבציה לטיפול, לא גילו נזקקות טיפולית ונעדרי תובנה לחומרת מעשיהם. לזכותם תיזקף הודאתם וחסכון בזמן שיפוטי.

15. **נאשם 1**, בן 19, שולב במסגרת צו פיקוח מעצר בקבוצת עצורי בית אך הגיע למספר מצומצם של מפגשים והתקשה להיעזר בקשר עם שירות המבחן. שירות המבחן התרשם כי הוא מתנהל על פי קודים עברייניים כשרב הנסתר על הגלוי באשר לעולמו הפנימי, רמת מסוכנותו הוערכה כבינונית והומלץ לגזור עליו ענישה מוחשית.

16. **נאשם 2**, בן 20, שולב במסגרת צו פיקוח מעצר בקבוצת עצורי בית אך החסיר מפגשים רבים. הרושם היה שמצוי בשלבים ראשוניים של התבוננות ביקורתית בתהליך ההתדרדרות שקדם למעצרו והביע שאיפות לנהל אורח חיים יציב. שירות המבחן התרשם כי מאופיין בדפוסים שוליים ומרמתיים, מחזיק בעמדות הנותנות לגיטימציה לשימוש באלימות כאמצעי להשגת צרכיו, רמת הסיכון הנשקפת ממנו הוערכה כבינונית.

17. **נאשם 3**, בן 21, שולב במסגרת צו פיקוח מעצר בקבוצת עצורי בית, תחילה התמיד להגיע למפגשים אך לאחר שהוסרו ממנו תנאי הפקא"ל לא שמר על רציפות טיפולית וניתק קשר. שירות המבחן העריך כי פיתח דפוסים שוליים, מעורב בחברה שולית ואף בעניינו לא בא בהמלצה טיפולית.

18. **סיכומם של דברים**, לאחר ששקלתי את כלל השיקולים, גילם הצעיר של הנאשמים ועברם הנקי ומנגד הסיכון הנשקף מהם והעדר המלצה טיפולית, מצאתי למקמם בחלק התחתון של מתחם הענישה. בנוסף נתתי משקל לשיקולי הרתעת היחיד והרבים, נוכח שכיחותה של העבירה בה הורשעו וקלות ביצועה. עוד אשית עליהם רכיבים כלכליים לרבות פיצוי למתלונן.

19. **אשר על כן, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:**
הנאשמים 1 ו-2:

- א. **26 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרם 29.7.22-13.11.22.
- ב. 10 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור מי מהנאשמים במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירת נשק מסוג פשע.
- ג. 8 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור מי מהנאשמים במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירת רכוש או אלימות מסוג פשע.
- ד. 5 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור מי מהנאשמים במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירות רכוש או

עמוד 7

אלימות מסוג עוון.

- ה. קנס בסך 2,000 ₪ או 25 ימי מאסר. הקנס ישולם ב-2 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.2.24.
- ו. 5,000 ₪ פיצוי לכל אחד מהנאשמים לטובת המתלונן, הפיצוי יקוזז מהפקדות הנאשמים בתיק מ"ת 21714-08-22.
- ז. הנאשמים יתייצבו לריצוי עונשם ביום 1.2.24 עד השעה 10:00 בבית מעצר 'הדרים'. לצורך הבטחת התייצבותם יעמדו הערבויות הכספיות שנקבעו בהליך המעצר הנלווה.
- ח. בכפוף להפקדת סך של 6,000 ₪ יושב רכב נאשם 2 שפרטיו מופיעים בכתב האישום. לא יופקד עד ליום 15/1/24 - יחולט הרכב לטובת המדינה.

נאשם 3:

- א. **12 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרו 29.7.22-13.11.22.
- ב. 8 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור עבירת רכוש, אלימות או נשק מסוג פשע. במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר.
- ג. 4 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור עבירת רכוש או אלימות מסוג עוון במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר.
- ד. קנס בסך 1,200 ₪ או 10 ימי מאסר. הקנס ישולם בשני תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.2.24.
- ה. 5,000 ₪ פיצוי למתלונן, הפיצוי יקוזז מהפקדות הנאשמים בתיק מ"ת 21714-08-22.
- ו. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 1.2.24 עד השעה 10:00 בבית מעצר 'הדרים'. לצורך הבטחת התייצבותו יעמדו הערבויות הכספיות שנקבעו בהליך המעצר הנלווה.

צו כללי למוצגים

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ה' טבת תשפ"ד, 17 דצמבר 2023, במעמד הצדדים.